

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare

Pârâte: „Starptautiskā lidosta «Rīga»” VAS, „Air Baltic Corporation” AS

cu participarea: „ŽIA Valda” AB, „VA Reals” AB, Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie să fie interpretat în sensul că, în cadrul unei acțiuni în repararea unui prejudiciu cauzat de comportamente anticoncurențiale, „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă” vizează, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în special locul materializării unui câștig nerealizat care constă într-o pierdere de vânzări, adică locul pieței afectate de comportamentele menționate în cadrul căreia victima pretinde că a suferit aceste pierderi.
- 2) Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie să fie interpretat în sensul că, în cadrul unei acțiuni în repararea unui prejudiciu cauzat de comportamente anticoncurențiale, noțiunea „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă” poate fi înțeleasă ca fiind fie locul încheierii unui acord anticoncurențial contrar articolului 101 TFUE, fie locul în care au fost oferite și aplicate prețurile de ruinare, dacă aceste practici întruneau elementele constitutive ale unei încălcări în temeiul articolului 102 TFUE.
- 3) Articolul 5 punctul 5 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea „contestați[e] privind exploatarea unei sucursale” acoperă acțiunea care vizează despăgubirea pentru un pretins prejudiciu cauzat de un abuz de poziție dominantă care constă în aplicarea unor prețuri de ruinare, atunci când o sucursală a întreprinderii care deține poziția dominantă a participat în mod efectiv și semnificativ la această practică abuzivă.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – NN A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-28/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 49 TFUE – Impozit pe profit – Reglementare fiscală națională care supune transferul pierderilor înregistrate de un sediu permanent, situat pe teritoriul național, al unei societăți stabilite în alt stat membru, către o societate rezidentă care aparține aceluiași grup, unei condiții care constă în imposibilitatea de a utiliza pierderile pentru nevoile unui impozit străin)

(2018/C 301/06)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NN A/S

Pârât: Skatteministeriet

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune, în principiu, unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia societățile rezidente ale unui grup nu sunt autorizate să deducă din rezultatul lor integrat pierderile înregistrate de un sediu permanent rezident al unei filiale nerezidente a acestui grup decât în cazul în care normele aplicabile în statul membru în care are sediul această filială nu permit deducerea respectivelor pierderi din rezultatul acesteia din urmă, atunci când aplicarea acestei legislații este combinată cu cea a unei convenții de prevenire a dublei impuneri care autorizează, în acest din urmă stat membru, deducerea din impozitul pe venit datorat de filială a unui cuantum care corespunde impozitului pe venit achitat, în statul membru pe teritoriul căruia este situat acest sediu permanent, pentru activitatea acestuia. Cu toate acestea, articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei asemenea legislații dacă aplicarea acesteia are ca efect să priveze grupul menționat de orice posibilitate efectivă de deducere a pierderilor menționate din rezultatul său integrat, deși o imputare a acelorași pierderi asupra rezultatului filialei menționate este imposibilă în statul membru pe teritoriul căruia este stabilită aceasta, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2018 – Liam Jenkinson/Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Eulex Kosovo

(Cauza C-43/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Clauză compromisorie – Personalul misiunilor internaționale ale Uniunii Europene – Competența de a statua cu privire la litigiile referitoare la contractele de muncă – Contracte de muncă pe durată determinată succesive – Clauze compromisorii care desemnează, în ultimul contract, instanțele Uniunii și, în contractele anterioare, instanțele din Bruxelles (Belgia) – Decizia de a nu reînnoi ultimul contract – Cerere de recalificare a tuturor raporturilor contractuale în „contract pe durată nedeterminată” – Cereri de despăgubire pentru concediere abuzivă – Luarea în considerare a relațiilor contractuale anterioare ultimului contract – Competența Tribunalului Uniunii Europene]

(2018/C 301/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Liam Jenkinson (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocats)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Vitro și M. Bishop, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Gattinara, L. Radu Bouyon și S. Bartelt, agenți, ulterior M. Gattinara, A. Aresu și L. Radu Bouyon, agenți), Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) (reprezentanți: S. Marquardt, R. Spac și E. Orgován, agenți), Eulex Kosovo (reprezentanți: M. Vicente Hernandez, avocate, ulterior E. Raoult, avocate)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 9 noiembrie 2016, Jenkinson/Consiliul și alții (T-602/15, EU:T:2016:660).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.